

opusdei.org

”Slutt aldri med å gjøre ekteskapet ditt bedre”

Emily Marcucci, som har en mastergrad fra Harvard Universitet i Massachusetts, har vært gift i 15 år og har åtte barn. Hun beskriver her utfordringene og gledene ved å ha en stor familie.

14.11.2015

Fortell oss litt om deg selv og din familie. Hva gjør du, og hva gjør mannen din?

Mannen min, Michael Marcucci, er advokat og partner i Jones Day, et internasjonalt advokatfirma. Han arbeider ved firmaets kontor i Boston. Jeg er hjemme med våre åtte barn – Madeline på 14, John på 11, Theresa på 9, Josephine på 8, Anthony på 6, James på 4, Thomas på 4 og Anne som er 11 måneder gammel.

Da dere begynte å gå ut med hverandre og ble bedre kjent, hva tenkte dere da om det å stifte familie? Planla dere å ha mange barn?

Mike og jeg møttes på college ved Harvard universitet og hadde kjent hverandre bare i seks måneder da vi forlovet oss. Mike fridde like etter at han tok avsluttende eksamen, jeg hadde fremdeles et år igjen. Både den kort tiden vi hadde kjent hverandre og det at vi var så unge da vi forlovet oss, satte oss i en spesiell

kategori – spesielt på vårt universitet. Da vi gikk ut med hverandre og var forlovet innså vi at vi hadde et felles ønske om å ha en stor familie. Jeg vokste opp med 10 søsken og satte stor pris på kjærligheten og vennskapet jeg fikk fra dem alle. Mike vokste også opp i en sammensveiset familie – han og søstrene hans og foreldrene står hverandre svært nær. Så vi stilte oss åpne fra første dag i ekteskapet for alle barn Gud måtte gi oss. Men det dreier seg ikke så mye om at vi planla å få mange barn – det var en del av Guds plan, og vi var åpne for den.

Det var gunstig for oss at vi hadde snakket om familie og vår felles tillit til Gud før vi ble gift. Dermed begynte vi ekteskapet med samme utgangspunkt. I vårt tilfelle ventet ikke Gud lenge med å velsigne oss med barn! Madeline ble født før vår første bryllupsdag og vi ble gravide

med vårt andre barn da Madeline bare var ni måneder. Vi var henrykt! Madeline ga oss så mye glede – vi kunne ikke vente på få møte vårt andre barn. Men vår sønn Phillip kom til verden dødfødt etter 32 uker. Vi var knust. Gjennom vår felles sorg ble ekteskapet sterkere. Det fikk oss også til å forstå mer. Vi ønsket en stor familie, men vi skjønte ved tapet av gutten vår at hvert barn er en spesiell gave fra Gud og at ingen er garantert det antall barn de ønsker seg eller planlegger. De er mirakler som Gud gir når Han vil. Etter at vi mistet Phillip ønsket Mike og jeg oss fremdeles en stor familie, men vi begynte å tenke bare på hvert barn ettersom de kom, og var takknemlige for det mirakel som hvert barn var og er. Unntatt da Gud ga oss tvillinger; da måtte vi tenke på to barn samtidig!

Basert på din erfaring, hvordan vil du beskrive foreldrerollen?

Foreldrenes oppgave er å lede barna til å bli ansvarlige voksne. Foreldre er kalt til å elske hvert barn betingelsesløst og hjelpe hvert barn til å nå sitt fulle potensial.

Foreldrenes rolle er å lære barna hva som er rett og galt og til syvende og sist hjelpe dem på deres vei mot himmelen.

I tillegg må foreldre elske og respektere barnas frihet. Denne balansen mellom å lære dem det som er rett og samtidig la dem få gjøre feil, gir dem rom til å vokse i dyder og etter hvert lære hvordan man blir lykkelig. Å lære bort dyder, eller gode vaner, gjøres best ved gode eksempler, så faktisk er det foreldrenes ansvar å arbeide med sine egne menneskelige dyder også. På den måten prøver vi å vise at "kjærlighet er handlinger, ikke milde ord", som den hellige Josemaría uttrykte det. Vi har det og andre inspirerende mottoer på tavlen som

tjener som familiens
”husarbeidsliste” (se nedenfor).

Åtte barn er mer enn det vanlige i vår tid. Er det vanskelig å være mor for så mange? Hvordan organiserer du en slik husholdning?

Å være foreldre er hardt arbeid – enten du har ett barn eller 16! Så for å svare på spørsmålet ditt: JA, det er absolutt vanskelig å være mor for så mange, men jeg liker ordet ”utfordrende” bedre. Det kan være forskjellige utfordringer ved å oppdra mange barn sammenliknet med få, men det finnes frynsegoder også. Mange barn betyr flere mennesker som kan hjelpe til med husarbeidet.

Det er en del råd om å organisere store familier som jeg har lært av andre foreldre, inkludert mine egne, som har 11 barn. For det første, en tjenestevillig innstilling i familien er

avgjørende slik at alle vet at de er medansvarlige både for hjemmet og for hverandre. Husarbeidslister forteller hver av dem hva det er forventet at de bidrar med. Vi har en stor tavle på kjøkkenet som viser hva som skal gjøres hver dag og hvem som har ansvar for det. Vi prøver å få det til å bli morsomt da, ikke sant? Om sommeren lar vi barna lage middag på omgang en gang i uka. De eldste jobber sammen med de yngste, og de synes det er så gøy! Det synes jeg også – det betyr litt fritid for meg!

Å være foreldre, uansett antall barn, er også utfordrende fordi barna (som alle andre) er i en utviklingsprosess, noen mer enn andre. Det er lett å bli frustrert over barna iblant; med flere barn blir man mer frustrert over forskjellen mellom hvem de er i dag og hvem vi prøver å oppdra dem til å bli. Derfor er det så viktig å ha en fordragelig og tålmodig holdning når det gjelder organiseringen av

hjemmet. Bortsett fra produksjoner som "Sound of Music" er det få store familier som ledes med militær presisjon hele tiden. Det hjelper alltid å ha sans for humor, også i – og spesielt i – særlig utfordrende situasjoner.

Et siste råd til alle mammaer – jeg fikk dette fra en venn. Hun sa at hun hadde lært å "utkonkurrere barna", det vil si hun sto opp før noen andre og tok en kopp kaffe, ba, og planla dagen. Jeg opplever at dette tidlige morgenritualet virkelig kan sette tingene i deres rette perspektiv. Noen ganger er det vanskelig å stå opp før barna, men en liten ekstra anstrengelse kan gjøre dagen mye bedre.

Pave Frans ber oss om å be mye for familien i disse dager, og også for ekteskapet. Hva synes du er den største utfordringen for dagens familier?

En av de største utfordringene for dagens familier, i det minste i USA, er en travel livsstil som gir lite tid til refleksjon. Vi løper fra aktivitet til aktivitet, noen ganger på bekostning av familiemiddagen – og en familiemiddag der alle er på plass er en viktig tid for å knytte familien sammen. Det er jo en stor jobb å koordinere alles daglige aktiviteter, men å sitte sammen rundt bordet gir oss en mulighet til å ha det hyggelig sammen og lære litt god oppførsel. Noen ganger har vi en lek rundt bordet som vi kaller ”Oppturer og nedturer”. I tur og orden får hver enkelt familiemedlem fortelle om sine oppturer og nedturer den dagen. Selv den minste kan delta. Vår yngste datter Anne er så lykkelig når vi alle sitter rundt bordet sammen. Gleden hennes er smittsom.

Hvordan går dere frem for å få barna deres til å ta imot troen,

lære å be, utvikle gode kristne vaner osv?

Vi prøver å integrere trosvaner i hverdagsrutinene. Vi lærer barna å si morgenbønn, bordbønn og aftenbønn. Siden disse bønnene veves inn i dagsrytmen blir de en del av familiens katolske kultur. Hele familien går til søndagsmesse og prøver å delta i menighetens månedlige eukaristiske tilbedelse. Når det er mulig, tar jeg med barna til daglig messe også. Vi feirer dagene for barnas skytshelgener. Vi oppmuntrer også barna til å lese om noen av våre yndlingshelgener. Mellom fødselsdager og helgendager er det også alltid anledning til å feire noe! I advents- og fastetiden har vi noen tradisjoner som lærer barna å forberede seg til den liturgiske perioden som kommer. Endelig har vi også en liste over mennesker som hele familien ber for – hvis en slektning er syk, eller et

familiemedlem venter barn. Alle disse små bønnevanene sammenlagt – de fører til gode lærings situasjoner der troen blir forklart for barna i en sammenheng. Målet er at disse aktivitetene skal bli en naturlig del av dagliglivet vårt, og ikke noe vi bare gjør på søndager eller noe som er atskilt fra resten av det vi gjør.

Har du noen råd for nygifte?

Ja! Jeg vil gjerne si til nygifte at de aldri må slutte med å arbeide for å gjøre ekteskapet bedre og sterkere for hver dag... for hvert år!

Ekteskapet krever en total selvhengivelse, men noen ganger krever det tid og anstrengelse – mer tid og anstrengelse enn du skulle trodd – for å oppdage den beste måten du kan gi deg selv mer sjenerøst til din ektefelle. Disse måtene kan forandre seg over tid og ettersom barna vokser opp. Det burde være en daglig oppgave å

finne stadig nye måter man kan hengi seg til sin ektefelle på.

Etter at vi hadde vært gift omtrent 10 år, deltok Mike og jeg på et ekteskapskurs kalt "Ekteskapelig kjærlighet". På dette kurset traff vi andre ektepar som også tok på alvor å bygge sterke ekteskap. Et ektepar lærte oss om en måte som illustrerer det jeg mener med å arbeide med ekteskapet hver dag. De kalte det å gjøre en "BOK" eller Bekreftelse om Kjærlighet overfor den andre ektefellen hver dag og i de små ting. Vi blir ikke forelsket uten at viljen og intellektet er med. Vi velger å elske en person og vi kan fornye denne beslutningen om igjen hver dag ved å velge å gjøre små tjenester for den andre personen. For eksempel hvis søpla må bæres ut, kan en ektemann gjøre en BOK ved å ta den ut. Hans kone kan gjøre en BOK ved å reparere dusjhodet uten å be mannen om å gjøre det. Det er

morsomt å peke på alle dine daglige
BOKer overfor din ektefelle. Eller å
be ham eller henne om noe, slik som
”Kjære, kan du gjøre en BOK og
hente et glass kaldt vann til meg?”

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/slutt-aldri-med-a-gjore-ekteskapet-ditt-bedre/>
(04.04.2025)